

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO BUDOWLANY

ODBUDOWY ZAMKU W STOPNICY

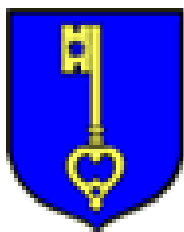
STOPNICA, UL. KAZIMIERZA WIELKIEGO NR.EWID. DZIAŁKI 32/3

TOM II

PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY
CZĘŚĆ „A” – ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNE

Rew. A

INWESTOR:

GMINA STOPNICA

ul. Kościuszki 2, 28-130 Stopnica
tel: (041) 3779-800,-810, tel./faks: (041) 3779 606
www.stopnica.pl, e-mail: gmina@topnica.pl

PRACOWNIA PROJEKTOWA:

Andrzej A. Żaboklicki

25-729 Kielce, ul. Urzędnicza 7a/49
tel./fax. (041) 34-483-89, e-mail: zaba@cadea.pl

<i>Funkcja:</i>	<i>Tytuł, imię i nazwisko</i>	<i>Nr uprawnień</i>	<i>Podpis</i>
Projektant:	mgr inż. arch. Ewa Kosztowniak	KL-220/87	
Sprawdzający:	mgr inż. arch. Anna Krzyżak	SW-8/2003	
Generalny projektant:	dr inż. Andrzej Żaboklicki	KL-96/94	

Kielce, styczeń 2008r.

SPIS TREŚCI:

I. CZĘŚĆ OGÓLNA

- 1. Inwestor**
- 2. Jednostka projektowa**
- 3. Przedmiot projektu budowlanego**
- 4. Zakres projektu budowlanego**
- 5. Podstawa opracowania projektu budowlanego**

II. CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA – ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNE

- 1. DANE OGÓLNE**
 - 1.1. Lokalizacja obiektu**
 - 1.2. Rys historyczny**
 - 1.3. Ogólna charakterystyka zamku**
 - 1.4. Podstawowe parametry stanu istniejącego**
- 2. WYMAGANIA FUNKCJONALNE I TECHNICZNE Z OKREŚLENIEM
BEZPIECZEŃSTWA KONSTRUKCYJNEGO, POŻAROWEGO I
EKSPLOATACYJNEGO BUDYNKU**
 - 2.1. Układ funkcjonalno przestrzenny**
 - 2.2. Wyposażenie techniczne budynku**
 - 2.3. Zapewnienie bezpieczeństwa konstrukcyjnego**
 - 2.4. Bezpieczeństwo pożarowe budynku**
 - 2.5. Ochrona przed zawilgoceniem i korozją biologiczną oraz izolacyjność
cieplna budynku**
- 3. PROJEKT REMONTU**
 - 3.1. Wzmocnienie i remont elementów konstrukcyjnych**
 - 3.2. Projektowane elementy i układy konstrukcyjne**
 - 3.3. Klatka schodowa**
 - 3.4. Izolacje**
 - 3.5. Pokrycie dachu i odprowadzenie wód opadowych**
 - 3.6. Stolarka okienna i drzwiowa**

- 3.7. **Podłóża i posadzki**
- 3.8. **Tynki, okładziny wewnętrzne i malowanie**
- 3.9. **Elewacje**
- 4. **OCHRONA POŻAROWA BUDYNKU**
- 5. **PROJEKT TECHNOLOGII KAWIARNI**
 - 5.1. **Dane ogólne**
 - 5.2. **Program użytkowy**
 - 5.3. **Opis procesów technologicznych**
 - 5.4. **Zestawienie powierzchni**
 - 5.5. **Zestawienie sprzętu**
 - 5.6. **Wytyczne branżowe**
 - 5.7. **Zatrudnienie**
- 6. **WARUNKI REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH I REMONTOWYCH I WYTYCZNE DO PLANU BIOZ**
- 7. **ZASTRZEŻENIA PROJEKTOWE**

ZAŁĄCZNIKI:

- 1. Kopie uprawnień i zaświadczeń o przynależności projektanta i sprawdzającego do okręgowej izby samorządu zawodowego.
- 2. Oświadczenia projektantów i sprawdzających o poprawności sporządzonej dokumentacji projektowej
- 3. Decyzja nr 37/07 o warunkach zabudowy wydana przez Wójta Gminy Stopnica dnia 19.10.2007 roku oraz z dnia 5.11.2007 roku.
- 4. Wytyczne Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Kielcach z dnia 7.11.2007 roku
- 5. Decyzja Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Kielcach w sprawie usytuowania pomieszczeń kawiarni i zaplecza w zamku w Stopnicy z dnia 19.11.2007 roku.

RYSUNKI:

A-01	Plan sytuacyjny	skala 1:500
A-02	Rzut piwnic	skala 1:50
A-03	Rzut parteru	skala 1:50
A-04	Rzut I piętra	skala 1:50
A-05	Rzut poddasza	skala 1:50
A-06	Rzut dachu	skala 1:100
A-07	Rzut więźby dachowej	skala 1:50
A-08	Przekrój A-A	skala 1:50
A-09	Elewacja północna	skala 1:100
A-10	Elewacje południowa	skala 1:100
A-11	Elewacja wschodnia	skala 1:100
A-12	Elewacja zachodnia	skala 1:100
A-13	Wykaz stolarki okiennej	skala 1:100
A-14	Wykaz stolarki drzwiowej	skala 1:100
A-15	Elewacja północna – kolorystyka	skala 1:200
A-16	Elewacja południowa – kolorystyka	skala 1:200
A-17	Elewacja wschodnia i zachodnia -kolorystyka	skala 1:200
A-18	Technologia kawiarni	skala 1:100

1. CZĘŚĆ OGÓLNA

1. Inwestor

Gmina Stopnica w Stopnicy
28-130 Stopnica,
ul. Kościuszki 2

2. Jednostka projektowa

Andrzej A. Żaboklicki,
25-415 Kielce,
ul. Urzędnicza 7a/49

3. Przedmiot projektu budowlanego

Przedmiotem projektu budowlanego jest zabytkowy budynek zamku zlokalizowany na działce nr 32/3 w Stopnicy przy ul. Kazimierza Wielkiego. Zabytkowy zamek zostanie odbudowany a planowane prace remontowe pozwolą na wprowadzenie nowej funkcji użytkowej dostosowanej do potrzeb kulturalno oświatowych Gminy Stopnica.

4. Zakres projektu budowlanego

TOM I Część „A”	PROJEKT ZAGOSPODAROWANIA TERENU ZAGOSPODAROWANIE TERENU
TOM II Część „A” Część „B” Część „C” Część „D” Część „E”	PROJEKT ARCHITEKTONICZNO-BUDOWLANY ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZE ROZWIĄZANIA KONSTRUKCYJNE OBLICZENIA STATYCZNE INSTALACJA WOD-KAN I C.W.U. INSTALACJA C.O Z KOTŁOWNIĄ I WENTYLACJĄ MECHANICZNĄ
Część „F” Część „G” Część „H” Część „I”	WEWNĘTRZNA INSTALACJA GAZOWA INSTALACJE ELEKTRYCZNE INSTALACJA SYGNALIZACJI ALARMU POŻARU INSTALACJA WŁAMANIA I NAPADU, CCTV, SIEĆ STRUKTURALNA, RTV/SAT

5. Podstawa opracowania projektu budowlanego

- Umowa nr 48/2006 z dnia 5 października 2006 roku pomiędzy Gminą Stopnica w Stopnicy a Andrzejem A. Żaboklicki Kielce ul. Urzędnicza 7a m 49.
- Decyzja nr 37/07 z dnia 19 października 2007 o warunkach zabudowy działki nr ew. 32/3 usytuowanej w Stopnicy przy ulicy Kazimierza Wielkiego wydana przez Wójta Gminy Stopnica

- „Inwentaryzacja architektoniczno-konserwatorska oraz badania historyczne i architektoniczne budynku dawnego zamku w Stopnicy,
- Koncepcja odbudowy zamku w Stopnicy z zagospodarowaniem terenu,
- wizja lokalna i uzupełniająca ocena stanu technicznego obiektu,
- Obowiązujące w Polsce regulacje prawne, a w szczególności:
 - ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717),
 - ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r., Nr 207, poz. 2016 z późniejszymi zmianami).
 - rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2003 r., Nr 120, poz. 1133),
 - rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r., Nr 75, poz. 690 z późniejszymi zmianami),
 - rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2003 r., Nr 120, poz. 1126),
 - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dn. 6 lutego 2003 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z dnia 19 marca 2003, Nr 47 poz.401)
 - rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7 kwietnia 2004 r zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2004 r., Nr 109, poz. 1156),
 - Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dn. 16 czerwca 2003 roku w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 121 poz.1137)
 - Rozporządzenie Min. Spraw Wew. i Administracji z dnia 21.04.2006 r w sprawie zabezpieczenia p.pożarowego budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 80 poz. 563 z 2006 r)
- standardy, normy, normatywy i zasady sztuki budowlanej, w tym:
 - PN-B-01040:1994 – Rysunek konstrukcyjny budowlany. Zasady ogólne,

- PN-EN ISO 4157-1 – Rysunek budowlany. Systemy oznaczeń. Część 1: budynki i części budynków,
- PN-B-01029 – Rysunek budowlany. Zasady wymiarowania na rysunkach techniczno-budowlanych,
- PN-B-01030 – Rysunek budowlany. Oznaczenia graficzne materiałów budowlanych,
- PN-ISO 9836 – Właściwości użytkowe w budownictwie. Określanie i obliczanie wskaźników powierzchniowych i kubaturowych,
- PN-ISO 6241 – Normy właściwości użytkowych w budownictwie. Zasady ich opracowywania i czynniki, które powinny być uwzględniane,
- PN-82/B-02000 - Obciążenie budowli. Zasady ustalania wartości.
- PN-82/B-02001 - Obciążenie budowli. Obciążenia stałe.
- PN-80/B-02010 - Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie śniegiem.
- PN-80/B-02010/Z-01 - Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie śniegiem.
- PN-77/B-02011 - Obciążenia w obliczeniach statycznych. Obciążenie wiatrem.
- PN-87/B-02013 – Obciążenie budowli. Obciążenia zmienne środowiskowe. Obciążenie oblodzeniem.
- PN-90/B-03200 - Konstrukcje stalowe. Obliczenia statyczne i projektowanie.
- PN-B-03264: grudzień 2002 – Konstrukcje betonowe, żelbetowe i sprężone. Obliczenia statyczne i projektowanie.
- PN-B-03002: 1999 – Konstrukcje murowe niezbrojone. Projektowanie i obliczanie.
- PN-B-03150: 2000 – Konstrukcje drewniane. Obliczenia statyczne i projektowanie.

2 CZĘŚĆ SZCZEGÓŁOWA – ROZWIĄZANIA ARCHITEKTONICZNE

1. DANE OGÓLNE

1.1 Lokalizacja obiektu

Budynek zabytkowego zamku położony jest w zachodniej części gminy. Droga dojazdowa do zamku prowadzi do wzgórza, na którym usytuowany jest rynek i kościół parafialny. Z drogi tej na teren zamku prowadzą dwa wjazdy, jeden od strony północnej, drugi od strony południowej budynku.

Posesja stanowi nieruchomość, której właścicielem jest Gmina Stopnica co jest potwierdzone zapisem w księdze wieczystej Kw NR 44890 Sądu Rejonowego w Busku Zdroju, Wydział V Ksiąg Wieczystych. Projektowana odbudowa zamku oraz rewaloryzacja terenu obejmuje działkę nr 32/3 o powierzchni 47 arów.

1.2 Rys historyczny

Stopnica, w najstarszych źródłach pisanych wymieniana jako Stobnica, należy do najstarszych miejscowości dawnego księstwa sandomierskiego. Już w końcu XI wieku mogła być ważnym ośrodkiem życia kościelnego, może ze zgromadzeniem kanonickim. W ciągu XI i XII wieku wytworzyła się w Stopnicy osada targowa, która stanowiła własność książęcą, później królewską. W 1362 roku król Kazimierz Wielki nadał osadzie prawa miejskie. Lokacja była połączona z przeniesieniem osady na nowe miejsce, o czym może świadczyć długi okres wolnizny, a także i to, że w XV wieku istniały obok siebie Stara i Nowa Stobnica.

Może już w 2 poł. XIII wieku funkcjonował tu umocniony dwór książęcy, poświadczony jednakże dopiero jako dwór królewski, *curia regia* dopiero w końcu XV wieku przez Jana Długosza w *Liber beneficiorum*.

W swym wielkim dziele o zamkach w Polsce Bohdan Guerquin zanotował, że zamek królewski w Stopnicy położony był na nizinie w zachodniej części miasta. Uważa, że wzniesiony został zapewne w XIV wieku, odbudowany w 1661 roku i ponownie odnowiony w 1783 roku. Podkreśla przy tym, że zachowany kamienny budynek, z powodu przebudów zatracił swój pierwotny charakter, podobnie jak zatarte zostały dawne umocnienia, otaczające niegdyś założenie obronne.

Autorzy najnowszego kompendium wiedzy o zamkach w Polsce dodają, że potwierdzony przez Jana Długosza zamek stopnicki był centrum administracji kluczem dóbr królewskich, zastawianych najwybitniejszym rodzinom możnowładczym, m. in. Ostrorogom, Zborowskim, Tarnowskim i Ossolińskim. Podkreślają, że zamek stopnicki stał się główną rezydencją kasztelana sandomierskiego Stanisława Tarnowskiego, administrującego tutejszym starostwem w latach 1586-1618. Zniszczoną przez Szwedów rezydencję miał odbudować w *stylu włoskim* marszałek nadworny Jan Klemens Branicki, od 1664 roku starosta stopnicki. Kolejną modernizację rezydencji, połączoną z budową murowanych oficyn, przeprowadził w 1783 roku Eliasz z Granowa Wodzicki. Autorzy przypominają, że w 1787 roku w Stopnicy przebywał Stanisław August Poniatowski, a ilustratorzy oglądając budowlę w 1789 roku zastali *zamek o dwóch kondygnacjach, do którego od miasta wjeżdżając do grobli poręczami opasanej, brama murowana*. Zauważają, że obecnie bezstylowa budowla jest użytkowana na cele gospodarcze i pilnie wymaga zarówno studiów historycznych, jak i badań terenowych.

Te ogólne i podstawowe informacje uzupełniło dopiero studium Dariusza Kaliny, wyczerpujące opracowanie dziejów zamku, oparte głównie na pisanych źródłach historycznych. Decyzje o kolejnych pracach badawczych przyspieszyła decyzja władz gminnych o zamiarze przeprowadzenia robót remontowych i adaptacyjnych zachowanego budynku na cele gminne. Pracownia Projektowa Ewy Partykiewicz-Toborowicz z Pszczyny wykonała inwentaryzację architektoniczno-konserwatorską oraz badania historyczne i architektoniczne budynku dawnego zamku w Stopnicy, uzupełnione zrealizowanymi przez Czesława Hadamika archeologicznymi, interwencyjnymi badaniami ratowniczymi. Konserwator dzieł sztuki Ilia Iljew wykonał rozpoznanie na obecność polichromii we wnętrzach „zamku”.

Teren dawnego zamku królewskiego znajduje się na zachód od wzgórza miejskiego, oddzielony od niego korytem Stopniczanki, dostępny drogą biegnącą po starej grobli oddzielającej dawniej stawy i sadzawki urządzone w korycie rzeczki. Podstawowymi dla badań nad założeniem obronnym w Stopnicy są domniemania o siedzibie książęcej w 2 poł. XIII wieku bądź murowanym zamku królewskim, potem starościńskim, potwierdzonym przez Długosza jako *curia regia*, może tym samym, który otrzymał na krótko w 1404 roku Świdrygiełło, najmłodszy brat króla Władysława II Jagiełły, później wielki książę litewski.

Niestety, niewiele wiadomo o średniowiecznym zamku, wzniesionym może staraniem króla Kazimierza III Wielkiego w poł. XIV wieku. Poczynione w trakcie prac terenowych przygotowujących wytyczne do rewaloryzacji zamku obserwacje nie pozwalają na

potwierdzenie sugestii o starszym pochodzeniu środkowej części istniejącej do dziś budowli, brak też jest jakichkolwiek elementów w zachowanej budowli, pozwalających na ich jednoznaczne powiązanie ze średniowiecznym obiektem. Także w warstwach archeologicznych nie natrafiono na materiały średniowieczne, kilka fragmentów ceramiki z XV/XVI wieku zarejestrowano w dodatku na wtórnym złożu. Występujące, głównie w murach piwnicznych, ale także i w ścianach parteru, nieco staranniej opracowane, większe ciosy kamienne, mogą być uznane co najwyżej jako wtórnie użyte przy budowie nowożytniej rezydencji. Potwierdzałyby to określenie zamku przez Długosza jako murowanego z kamienia dworu królewskiego. Na taki osąd wskazują także zresztą dość jednoznacznie źródła pisane, w tym głównie inwentarz starostwa stopnickiego z 1619 roku i lustracja dóbr królewskich z 1627 roku. Owe źródła opisują wyraźnie nowo wybudowaną rezydencję Zborowskich jako znajdującą się obok zamku, zapewne pozostałości średniowiecznej budowli, później zapewne rozbieranej lub wtopionej w powstałe w XVIII wieku oficyny.

Powstałe w 1421 roku samodzielne starostwo stopnickie było często zastawiane przez króla najpotężniejszym rodem ówczesnej Rzeczypospolitej. Królewskie dobra stopnickie dzierżały rody Czyżowskich, Ostrorogów, potem od 1531 roku Zborowskich, od 1586 roku Tarnowskich spierających się o nie zwycięsko ze Zborowskimi, od 1618 roku Ossolińskich a od poł. XVII wieku Lanckorońskich. Szczególnie ważne wydają się być dla stopnickiego starostwa czasy władania nimi przez kasztelana sandomierskiego Stanisława Tarnowskiego. Uczynił on ze Stopnicy centrum dóbr rodowych, gdzie około 1618 roku rozpoczął wznoszenie nowej, lub rozbudowę starej siedziby pańskiej, chociaż już po jego śmierci w 1618 roku starostwo dostało się jego najbliższemu krewnemu, Zbigniewowi Ossolińskiemu herbu Topór, który w rok później oddał je synowi z pierwszego małżeństwa Krzysztofowi, znanemu działaczowi politycznemu i mecenasowi sztuki, fundatorowi zamku w Ujeździe i klasztoru reformatów w Stopnicy.

Nowy, zachowany w zasadniczym zrębie do dziś budynek rezydencjonalny powstał więc zapewne w 1 ćw. XVII wieku, zgodnie z „Inwentarzem starostwa stopnickiego po śmierci JW. Pana Jego Mci Stanisława hrabie z Tarnowa ... spisany” z 1619 *mieszkanie kamienne, z gruntu wywiedzione, a dzierżawy sławnej pamięci JM Zborowskich, a potem za dzierżawy kosztem sławnej JMP Stanisława hrabi z Tarnowa kasztelana sandomierskiego, skończona i świetnie zawarta*, co potwierdza „Lustracja dóbr JKM w województwie sandomierskim leżących” z 1627 roku opisująca go jako *z gruntu wywiedziony przez Zborowskiego, a zakończony przez Tarnowskiego*. Wobec znacznych późniejszych przekształceń, zarówno celowych jak i wynikających z kolejnych zniszczeń budynku, trudno

jest w jednoznaczny sposób połączyć opisy inwentaryzacyjne budynku z XVII wieku z wynikami obserwacji budynku. Niewątpliwie wówczas nadano zachowaną do dziś wielkość budynku, rozmierzonego na planie wydłużonego prostokąta, z wielką sienią pośrodku, rozdzielającą na grupy pomieszczeń o mieszkalnym i administracyjnym charakterze, a wyżej zapewne także reprezentacyjnym charakterze.

Środkową część zajmowała *izba wielka sklepiona*, w której zapewne wydzielono sień poprzez wstawienie pośrodku pieca z kominem murowanym (*przy tym piecu komin murowany*), po obu stronach którego prowadziły zapewne schody na piętro (*za piecem jest wejście na górę*). Część po przeciwnej stronie wykorzystywana była zapewne jako sień (*sień sklepista*). Z niej można było dostać się do skarbcza (*skarbiec sklepisty*), z którego do dwóch pomieszczeń (*sklepów murowanych 2*). Po stronie przeciwnej z sieni wejście prowadziło do dużej sali, z niej do innego sklepionego pomieszczenia (*sklep wielki ... z tego sklepu jest priwet*). Oprócz schodów wewnętrznych komunikację zapewniał schody umieszczone zapewne przy elewacji bocznej lub w ryzalicie przy elewacji od strony miasta (może była tu *sionka mała sklepista*), gdzie w dolnej kondygnacji mieściła się spiżarnia (*pod wschodami jest spiżarniczka murowana sklepista*). Zapewne w poziomie parteru, ze schodów zewnętrznych lub poprzez ryzalit wychodziło się na zewnętrzny ganek nakryty gontowym daszkiem, wspartym na drewnianych słupach, obiegający budynek. Piwnice, dostępne z zewnątrz od południowego wschodu, zapewne przez ryzalit i wielkie arkadowe przejście prowadziły do piwnicy – sieni (*piwnica wielka sklepista*), potem do wielkiej piwnicy (*piwnica wielka*), stąd do innych czterech pomieszczeń piwnicznych (*pobocznych piwnic sklepistych 4*), doświetlonych okienkami wychodzącymi na poziom terenu. Niewątpliwie rozwiązania architektoniczne rezydencji stopnickiej, powstałej w okresie przejściowym od typu obronnego założenia średniowiecznego do barokowego pałacu, były odbiciem tendencji epoki, wyartykułowanych zapewne nieco później w anonimowej „Krótkiej nauce budowniczej ...” (Kraków 1659) czy też dziele Jakuba Kazimierza Haura „Ziemiańska generalna Oekonomika ...” (Kraków 1679). Zaproponowany przez Haura przykładowy plan siedziby „pańskiej” odpowiadał ówczesnemu standardowi stylistycznemu, posiadając podobne jak rezydencja w Stopnicy cechy, a więc osiowy i symetryczny układ z sienią – salą na osi i apartamentami po bokach. Oczywiście wielkość rezydencji zależała od funkcji obiektu, ale i zamożności, znaczenia i ambicji posiadającego. W przypadku Stopnicy mamy do czynienia z siedzibą o charakterze podmiejskim, posiadającą jednakże charakter odpowiednio związany z pełnionymi przez starostę obowiązkami, w dodatku piastowanymi przez przedstawicieli najwybitniejszych rodów ówczesnej Małopolski.

W ciągu XVII wieku obserwujemy ewolucję zespołów rezydencjonalnych. Wiąże się to przede wszystkim z utratą znaczenia i wartości obronnych, swego rodzaju „demilitaryzację” tych siedzib. Z drugiej jednak strony odwieczny symbol obronności – wieża, nie zanika, a pozostaje elementem budowli, już tylko bardziej prestiżowym i symbolicznym władzy, niż militarnym. Jednocześnie w architekturze mieszkalnej w Polsce zaczyna się przyjmować typ apartamentu mieszkalnego (przynajmniej dwóch, dla „pana” i „pani”), składającego się z antykamery, sypialni i mniejszego gabinetu lub garderoby, połączonego z salami reprezentacyjnymi na jednym piętrze, zaakcentowanym architektonicznie na wzór włoskiego *piano nobile*. Lokalizacja wewnątrz reprezentacyjnych oraz apartamentów mieszkalnych na piętrze miała zresztą także jeszcze średniowieczną tradycję. Dolna kondygnacja posiadała zawsze bardziej użytkowy charakter, związany z funkcjonowaniem liczego często (zwłaszcza w szlacheckiej Rzeczypospolitej) dworu. Codzienne życie koncentrowało się w wielkiej sieni, która często pełniła także funkcje sali jadalnej. W ciągu XVII wieku obserwujemy ewolucję w kierunku mnożenia ilości pomieszczeń z dodawaniem drugiego traktu i przyswajania – zapewne pod wpływami włoskiej teorii architektury (m. in. traktat Pietra Cataneo z 1554 roku) – klasycznych zasad symetrii, co uzyskiwano poprzez umieszczenie sieni na osi budynku. Początkowo komunikację między kondygnacjami zazwyczaj umożliwiały – poza schodami zewnętrznymi, powiązаныmi z loggią lub galeriami – jedynie niezbyt wygodne, o średniowiecznym jeszcze rodowodzie, małe kręcone schody. Jedynie w bogatszych i wytworniejszych siedzibach (zapewne także w Stopnicy) pojawiały się dwubiegowe schody ze spocznikami, początkowo jeszcze manierystycznie zdublowane i prowadzące na boki do apartamentów, zaś dopiero pod koniec XVII stulecia typ reprezentacyjnej barokowej klatki schodowej o wielu biegach. Jednocześnie następowało przestrzenne uporządkowanie całego kompleksu zabudowań gospodarczych i pomocniczych.

Wydaje się, w świetle poczynionych spostrzeżeń, że rezydencja stopnickiego starosty znakomicie wpisuje się w programy i cechy architektury rezydencjonalnej pocz. XVII wieku w Polsce, dla której „Krótka nauka budownicza ...” znajduje określenie *Pałac nazywam o dwóch piętrach murowana kamienica, dziedzińca w sobie nie mająca*.

Miasto uległo znacznemu zniszczeniu w czasie najazdu Karola Gustawa i wojen szwedzkich, tak, że w 1662 roku było niemal opustoszałe. Ucierpiały niewątpliwie także dobra starościńskie, w tym zabudowania, aczkolwiek zapewne raczej zostały splądrowane niż zniszczone. Po wojnie dobra stopnickie przejął marszałek nadworny koronny Jana Klemens Branicki, starosta checiński. On to w 1669 roku podniósł z ruin stopnicką rezydencję w *stylu*

renesansu. Remonty i naprawy po zniszczeniach wojen szwedzkich dotyczyły więc raczej wystroju rezydencji, w tym może głównie elewacji, którym nadano renesansowe motywy zdobnicze. Zapewne jednakże zakres prac budowlanych nie był zbyt duży. W ciągu XVII i I poł. XVIII wieku nie zaszły chyba większe zmiany w samej budowlu. Podobnie od strony dziedzińca *we środku facyjaty pałacowej* drzwi prowadziły do sieni, z której przejście prowadziło do pokoiku (dawnego skarbcu), potem do kolejnego, sklepionego, z piecem okrągłym zielonym, z izby do palenia. Po przeciwnej, południowej stronie był *sklep tarciami przepierzony*, obok także pomieszczenie, w *sklepie jest przepierzenie*. Z sieni *są wschody do górnych pokojów drewniane*. Potwierdzeniem braku wykonania jakichś poważniejszych prac w okresie poprzedzającym połowę XVIII wieku był kiepski stan budynku, co sygnalizuje lustrator, notując, że *te wszystkie mury potrzebują reparacji i bielienia, tak wewnątrz, jako też powierzchownie*. *Dach z gruntu zły na tym pałacu*. Kondygnacja piwniczna też nie została praktycznie zmieniona, ale stan murów również i tu nie był najlepszy. Na przykład *w średniej piwnicy muru wypadło dwie sztuki, podmurować pilnie trzeba, bo się więcej muru zwali*.

Informacje te o kształcie rezydencji w połowie XVIII wieku przekazuje nam opis w „Inwentarzu cesarsko królewskich dóbr starostwa stopnickiego” z 1752 roku, znany z kopii z 1804 roku. Sporządzony został z okazji nadania Augusta II starostwa stopnickiego w 1752 roku generałowi wojsk koronnych Eliaszowi z Granowa Wodzickiemu, późniejszemu zaufanemu króla Stanisława Augusta Poniatowskiego, który gospodarza odwiedził 11 czerwca 1787 roku w drodze powrotnej z Kaniowa na Ukrainie. Najwidoczniej Wodzicki, nowy posiadacz dóbr stopnickich, przystąpił do gruntownego odnowienia rezydencji. Jego starania podkreśla „Lustracja starostwa stopnickiego w powiecie sandomierskim, powiecie wiślickim ...” z 1765 roku. Lustrator zanotował przede wszystkim, że właściciel *reformował to wszystko własnym kosztem nie tylko dla wygody, ale i dla oka, bowiem przed tym, dawniej na górze nie było tylko 2 izby wielkie z sienią i sala pustą*. Wejście z dziedzińca prowadziło *do sieni obszernej, naprzeciwko drzwiom i oknom wschody na górę ze dwóch stron drewniane do novo wyreperowane z poręczami*. Z tejże sieni *po obojej stronie są izby sklepione na schowanie wyporzędzone*, z których wiedzie przejście *ku kuchennemu budynkowi* (zapewne w dawnym skarbcu). Położone po przeciwnej stronie *izby wyporzędzone z sienią są z sobą złączone z oknami z jednej strony na dziedziniec, a z drugiej ku miastu stronie*. Bliżej nieznane prace prowadzone były także w 1783 roku.

Stan ten nie zmieniał się w ciągu następnych dziesięcioleci. „Lustracja województwa sandomierskiego” z 1789 roku wymienia *zamek murowany o 2 kondygnacjach, gontem pobity*. W dolnej, zachowanej kondygnacji lustrator notuje *po prawej stronie pokojów 3 z*

garderobami, drzwiami, oknami, piecami, kominami, podłogami, kształtnie umeblowane. Po stronie przeciwnej, ex opposito tych po lewej stronie pokój 1, garderóbek 2, drzwiami, oknami, piecami, kominkami, podłogą podobnie kształtnie umeblowane. Cała ta dolna kondygnacja sklepiona. W sieni są schody dębowe do drugiej kondygnacji, z obu stron do wchodu rozdzielone, po których wszedłszy galeryjka kratami drewnianymi kształtnie wokół schodów obtoczona.

Po II rozbiorze Stopnica znalazła się w granicach monarchii austriackiej. Nowe władze administracyjne planowały umieszczenie w pałacu siedziby cyrkułu. Nie zdołano zrealizować wykonanych planów remontu, prace przerwano w 1809 roku bowiem w wyniku zwycięskiej kampanii sił polskich przeciw Austrii Stopnica znalazła się w Księstwie Warszawskim. Stan rezydencji obrazuje „Lustracja dóbr narodowych w zarządzaniu administracyi stopnickiej zostających” z 1810 roku. Wydaje się, że – mimo wspomnianych planów - w okresie władania austriackiego niewiele się zmieniło oprócz znacznego pogorszenia stanu budowli. Sam budynek, nazwany przez lustratora zamkiem, *całkiem z kamienia murowany na dwie kondygnacje, gontem pokryty, gdzie całe wiązanie dachu – krokwy i płatwy częścią pogniłe, a przez to tak osłabiony, iż zupełnie nowego wierchu potrzebuje.* Jak dotychczas do budynku wchodziło się z dziedzińca przez sklepioną sień, z której drzwi prowadziły do kilku pomieszczeń – pokoiów poprzedzonych sieniami. W części wschodniej znajdowała się kuchnia z komorą z której drzwi *na tył prowadzą, gdzie po schodach na podwórze schodzi się.* Z kuchni drzwi prowadził do spiżarni i *dwóch pustych sklepów, gdzie okien nie masz.* Może wówczas, na pewno przed 1839 rokiem, celem zabezpieczenia usytuowanego na skłonie - zwłaszcza po nadsypaniu dziedzińca od strony klasztoru – budynku, narożnik południowo-wschodni podparto wydatną szkarpą. Z kolei nieco później, może w związku z ciągle nieustabilizowaną statyką gmachu, rozebrano ryzalit od strony miasta oraz w jego miejscu, na całej niemal szerokości elewacji, dostawiono podmurowanie.

Proces niszczenia potwierdza opisanie ekonomii stopnickiej z 28 marca 1811 roku, gdzie wymienia się zamek *o dwóch piętrach z kamienia wymurowany gontem pokryty, lecz tylko w tym dolne pokoje zamieszkałe przez dzierżawiącego.*

W 1841 roku Stopnicę na własność otrzymał gen. Ludwik Bohlen. Ówczesne inwentarze informują o złym stanie zabudowań. Wkrótce po pożarze miasta w 1854 roku do dawnego pałacu przeniesiono biura władz miejskich, w którym zajęły siedem pokoi., ale w pięć lat później pożar strawił dach i piętro zamku. Po I wojnie św. zespół zabudowań został przejęty przez władze państwowe z zamiarem ulokowania w nim ponownie siedziby władz

powiatowych, potem rozważano możliwość umieszczenia w nim więzienia. Ostatecznie zamek przeznaczono na potrzeby gimnazjum, a po przeniesieniu szkoły w 1933 roku do Buska najpierw planowano umieszczenie tu seminarium nauczycielskiego, ale ostatecznie po remoncie w latach 30-tych XX wieku dawny budynek pałacowy w części piętra zajęła szkoła powszechna, a parter z piwnicami przekazano na potrzeby Spółdzielni Rolniczo-Handlowej i administracji szpitala św. Karola. Podczas ofensywy wojsk radzieckich w 1944 roku budynek zamkowy został zbombardowany, spłonął dach i pierwsze piętro, zawaliły się sklepienia w jego części północnej i wschodniej. W 1958 roku władze gminy podjęły uchwałę o remoncie i adaptacji budynku z przeznaczeniem na cele użytkowe. W ramach tego remontu rozebrano niestety resztki murów piętra. W takim stanie dawna rezydencja starościńska dotrwała do chwili obecnej.

1.3 Ogólna charakterystyka zamku

Obecnie budynek jest częściowo użytkowany i wykorzystywany na pomieszczenia magazynowe prowadzonego w okresie letnim skupu owoców i warzyw.

Piwnice zamku są nie użytkowane. Ściany piwnic z kamienia wykazują powierzchniowe zniszczenia korozyjne nie mające istotnego wpływu na bezpieczeństwo konstrukcyjne obiektu. Nad piwnicami występują sklepienia kolebkowe murowane z kamienia. Stan techniczny tych sklepień jest dobry i po zabiegach remontowych nadają się one do dalszej eksploatacji. W jednym z pomieszczeń od strony południowej wykonano w miejscu sklepienia strop odcinkowy stwarzając możliwość wprowadzenia klatki schodowej do piwnic i na piętro budynku. Strop ten pomimo korozji stalowych belek znajduje się w dobrym stanie technicznym. W dobrym stanie technicznym znajdują się stropy odcinkowe wykonane nad parterem zamku. Jedynie w narożniku południowo wschodnim zachowało się sklepienie krzyżowe, którego stan techniczny jest dobry. Drewniana więźba dachowa wykonana w latach 50 tych XX wieku znajduje się w dobrym stanie technicznym, a pokrycie dachu jest szczelne i zabezpiecza budynek przed niszczącym działaniem opadów atmosferycznych. Poddasze nie jest użytkowane a cała przestrzeń strychowa jest uporządkowana. Podłóża i posadzki oraz tynki wewnętrzne znajdują się w złym stanie technicznym i podlegają wymianie. W bardzo złym stanie technicznym znajduje się stolarka okienna i drzwiowa, która w trakcie prac remontowych ulegnie całkowitej wymianie.

1.4 Podstawowe parametry stanu istniejącego

Podstawowe parametry budynku:

• Powierzchnia całkowita piwnic	390,00 m ²
• Powierzchnia całkowita parteru	458,00 m ²
• razem	848,00 m ²
• Powierzchnia zabudowy	777,50 m ²
• Kubatura	7750,00 m ³
• wysokość piwnic	4,00m
• wysokość parteru	3,80 m
• wysokość budynku do gzymsu od strony północnej	5,90 m
• wysokość budynku do gzymsu od strony południowej	7,80 m
• wysokość do kalenicy dachu	12,30 m

2. WYMAGANIA FUNKCJONALNE I TECHNICZNE Z OKREŚLENIEM BEZPIECZEŃSTWA KONSTRUKCYJNEGO, POŻAROWEGO I EKSPLOATACYJNEGO BUDYNKU

2.1 Układ funkcjonalno przestrzenny

Projekt budowlany został opracowany na podstawie dostarczonego przez Zamawiającego programu użytkowego oraz koncepcji funkcjonalno przestrzennej, która została ostatecznie uzgodniona w trakcie realizacji prac projektowych. Projekt przewiduje wykonanie odbudowy piętra zamku oraz wykonanie remontu i adaptacji pod potrzeby centrum kultury. Niezbędny zakres przebudowy obejmuje elementy związane z dostosowaniem budynku do obowiązujących przepisów w zakresie bezpieczeństwa konstrukcyjnego i pożarowego oraz spełnienia wymagań technicznych w zakresie ochrony cieplnej oraz zabezpieczenia przed wilgocią i korozją.

W piwnicach budynku zaprojektowano kawiarnię z zapleczem oraz wydzielone pomieszczenia techniczne z kotłownią centralnego ogrzewania. Na parterze znajduje się wielofunkcyjna duża sala mogąca pomieścić 80 osób oraz sale ekspozycyjne do

organizowania wystaw o charakterze stałym i czasowym wraz z odpowiednim zapleczem. Na piętrze znajdują miejsce pomieszczenia przeznaczone na czytelnię, pracownię internetową, sale nauki języków obcych oraz sale dydaktyczne. Poddasze użytkowe przeznaczone zostało na pomieszczenia hotelowe oraz pomieszczenia klubowe dla młodzieży.

Rodzaj i wielkość pomieszczeń jest następująca:

PIWNICE:

<i>lp.</i>	<i>Pomieszczenie / rodzaj posadzki</i>	<i>Powierzchnia [m²]</i>
001	Hall wejściowy / marmur	42,90
002	Klatka schodowa / marmur	8,34
003	W.C. męski / gress	5,21
004	Pomieszczenie porządkowe / gress	1,92
005	W.C. damski / gress	4,07
006	Kawiarnia / marmur	31,65
007	Kawiarnia / marmur	29,85
008	Kawiarnia / marmur	61,62
009	Kawiarnia / marmur	62,70
010	Dźwig osobowy	2,70
011	Kredens / marmur	18,29
012	Barek / gress	12,49
013	Zaplecze kawiarni / gress	15,90
014	Zmywalnia / gress	8,55
015	Droga dostaw / gress	29,96
016	Schody gospodarcze / piaskowiec	8,22
017	Pomieszczenie porządkowe / gress	7,90
018	Szafy chłodnicze / gress	7,90
019	Magazyn / gress	7,73
020	W.C. obsługi kawiarni / gress	4,00
021	Szatnia i zaplecze socjalne personelu / gress	14,30
022	Pomieszczenie techniczne / gress	16,41
023	Kotłownia / gress	36,41
024	Schody gospodarcze / piaskowiec	4,00
	Razem:	442,63

PARTER:

<i>lp.</i>	<i>Pomieszczenie / rodzaj posadzki</i>	<i>Powierzchnia [m²]</i>
100	Hall wejściowy / marmur	39,70
101	Dźwig osobowy	2,70
102	Klatka schodowa / okładzina dębowa	18,50
103	Recepcja / marmur	5,30
104	Sala ekspozycyjna / marmur	68,18
105	Sala ekspozycyjna / marmur	29,68
106	Pomieszczenie socjalne / gress	32,96
107	W.C. męski / gress	18,32
108	W.C. dla niepełnosprawnych / gress	7,38
109	W.C. damski / gress	15,34
110	Korytarz / marmur	17,52
111	Sala wielofunkcyjna / marmur	221,67
	Razem:	477,25

I PIĘTRO:

<i>lp.</i>	<i>Pomieszczenie / rodzaj posadzki</i>	<i>Powierzchnia [m²]</i>
200	Hall / deski dębowe	60,80
201	Dźwig osobowy	2,70
202	Klatka schodowa / okładzina dębowa	16,24
203	Korytarz / deski dębowe	37,00
204	Klatka schodowa / okładzina dębowa	23,00
205	Sala nauki języków obcych / parkiet dębowy	99,17
206	Sala szkoleniowa / parkiet dębowy	93,38
207	W.C. damski / gress	17,24
208	W.C. męski / gress	11,40
209	Pomieszczenie porządkowe / gress	6,05
210	Czytelnia / parkiet dębowy	74,79
211	Biblioteka / parkiet dębowy	22,90
212	Biblioteka / parkiet dębowy	25,77
213	Pracownia komputerowa / tarket-antyst.	27,97

<i>lp.</i>	<i>Pomieszczenie / rodzaj posadzki</i>	<i>Powierzchnia [m²]</i>
214	Pracownia komputerowa / tarket-antyst.	88,82
215	Pomieszczenie serwera / tarket-anyst.	6,15
	Razem:	613,38

PODDASZE:

<i>lp.</i>	<i>Pomieszczenie / rodzaj posadzki</i>	<i>Powierzchnia [m²]</i>
300	Hall / deski dębowe	24,67
301	Dźwig osobowy	2,70
302	Hall / deski dębowe	27,63
303	Klatka schodowa / okładzina dębowa	19,67
304	Pom. porządkowe i mag. brud. biel./ gress	5,18
305	Pomieszczenie klubowe młodzieży / okładzina dębowa	54,02
306	Pomieszczenie klubowe młodzieży / okładzina dębowa	60,78
307	W.C. damski / gress	12,32
308	W.C. męski / gress	12,50
309	Przedsiónek pożarowy / okładzina dębowa	12,13
310	Umywalnia / gress	3,97
311	Pokój gościnny / parkiet dębowy	22,55
312	Łazienka / gress	4,47
313	Pokój gościnny / parkiet dębowy	23,07
314	Łazienka / gress	5,36
315	Pokój gościnny / parkiet dębowy	23,46
316	Łazienka / gress	7,24
317	Pokój gościnny / parkiet dębowy	18,20
318	Pokój gościnny / parkiet dębowy	18,96
319	Magazyn czystej bielizny / gress	12,31
	Razem:	371,17

Powierzchnia użytkowa:

- piwnice 442,63 m²
- parter 477,25 m²
- piętro 613,38 m²

• poddasze	371,17 m ²
razem	1904,43 m²

• powierzchnia zabudowy	777,50 m ²
• powierzchnia użytkowa:	1 904.43 m ²
• całkowita kubatura:	11 465,80 m ³

wysokość budynku

➤ wysokość budynku do gzymsu głównego od strony północnej	9,23 m
➤ wysokość budynku do gzymsu głównego od strony południowej	13,53 m
➤ wysokość budynku do poziomu stropu poddasza użytkowego	16,35 m
➤ wysokość do kalenicy dachu	18,95 m

Zatrudnienie

Zatrudnienie w budynku będzie następujące:

• w pomieszczeniach kawiarni	5 osób czasowo
• w pomieszczeniach czyteln i pracowni internetowej	2 osoby,
• w pomieszczeniach nauki	2 osoby
• w pomieszczeniach administracyjno biurowych	2 osoby

W pomieszczeniach : bufetu, zapleczu kawiarni i zmywalni czas pracy nie może przekroczyć 4 godzin dziennie. W części hotelowej przewiduje się również zatrudnienie czasowe 1 osoby.

Pomieszczenia sanitarno higieniczne

Projektuje się ogólnodostępne sanitariaty w budynku:

w piwnicach

WC damski	4,07 m ²
WC męski	5,21 m ²

na parterze

WC damski	15,34 m ²
WC męski	18,32 m ²
WC dla osób niepełnosprawnych	7,38 m ²

na piętrze

WC damski	17,24 m ²
WC męski	11,40 m ²

na poddaszu

WC damski 12,32 m²

WC męski 12,50 m²

Dla zatrudnionych pracowników projektuje się:

w piwnicach

WC 4,00 m²

pomieszczenie porządkowe 7,90 m²

zaplecze socjalne i szatnia 14.30 m²

na I piętrze

pomieszczenie porządkowe 6,05 m²

na poddaszu użytkowym

umywalnia 15,50 m²

pomieszczenie porządkowe 15,22 m²

w części hotelowej

- 2 pokoje trzyosobowe z węzłem sanitarnym
- 1 pokój dwuosobowy z węzłem sanitarnym dostosowanym dla pobytu osób niepełnosprawnych

Pomieszczenia techniczne i gospodarcze

W budynku zlokalizowano następujące pomieszczenia techniczne i gospodarcze:

w piwnicach

pomieszczenie z wodomierzem 16,41 m²

kotłownia co 36,41 m²

magazyn 7,73 m²

pomieszczenie szaf chłodniczych 7,90 m²

na parterze

pomieszczenie magazynowo techniczne 32,96 m²

na poddaszu

pomieszczenie gospodarcze 12,31 m²

Wysokość pomieszczeń w piwnicach od 2,45 do 3,70 m (sklepienia)

2.2 Wyposażenie techniczne budynku

Obok tradycyjnej komunikacji w postaci klatek schodowych, zewnętrznych biegów schodowych oraz korytarzy, zaprojektowanych zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie

przepisami, rozwiązano komunikację pionową w budynku przy zastosowaniu urządzeń dźwigowych.

Projektuje się dźwig osobowy Microlift D'one P-6 do powszechnego użytku z poziomu piwnic na poziom poddasza budynku dostosowany do przewozu osób niepełnosprawnych. Obudowa dźwigu współczesna (elementy stalowo aluminiowe), kolorystyka do uzgodnienia z użytkownikiem obiektu na etapie realizacji robót.

Zgodnie z przyjętą funkcją użytkową oraz biorąc pod uwagę możliwości finansowe inwestora w obiekcie zaprojektowano następujące instalacje budowlane:

- Instalacja wodociągowa zimnej wody i ciepłej wody użytkowej
- Instalacja kanalizacji sanitarnej
- Instalacja centralnego ogrzewania z kotłownią gazową
- Instalacja wentylacji mechanicznej
- Instalacja elektryczna
- Instalacja sygnalizacji włamania i napadu
- Instalacja sygnalizacji alarmu pożaru
- Instalacja logiczno telefoniczna,
- Instalacja telewizji dozorowej i monitoringu

Instalacje zostały dostosowane do projektowanych pomieszczeń użytkowych. Uwzględniono przy projektowaniu instalacji wymagania w zakresie bezpieczeństwa użytkowego i pożarowego budynku. Szczegółowe rozwiązania techniczne instalacji wewnętrznych ujęto w osobnych tomach projektu budowlanego.

2.3 Zapewnienie bezpieczeństwa konstrukcyjnego

Budynek zrealizowany został w tradycyjnej technologii budowlanej murowanych z kamienia i cegły ceramicznej zewnętrznych i wewnętrznych ścian nośnych. Ściany budynku znajdują się ogólnie w dobrym stanie technicznym, ale lokalnie wykazują pęknięcia wymagające przeprowadzenia prac wzmacniających i remontowych. Projektuje się wzmocnienia poprzez przemurowanie i wykonanie iniekcji scalająco wzmacniających.

Z uwagi na planowaną nową projektowaną funkcję sklepienia nad piwnicami wymagają prac remontowych i wzmacniających podobnie jak stropy odcinkowe nad pomieszczeniami parteru.. Zaprojektowano nowe żelbetowe monolityczne klatki schodowe spełniające wymagania w zakresie obciążeń oraz dróg ewakuacyjnych. W związku z koniecznością powiększenia niektórych otworów drzwiowych oraz przejść o charakterze ewakuacyjnym

zaprojektowano dodatkowe nadproża żelbetowe lub z dwuteowych belek stalowych. Nad odbudowywanym piętrem zamku projektuje się żelbetowy strop płytowo żebrowy. Dach drewniany o konstrukcji płatwiowo kleszczowej z deskowym podkładem i pokryciem z blachy miedzianej. Pod nowe ściany zaprojektowano żelbetowe ławy fundamentowe a dla części fundamentów istniejących przewidziano prace wzmacniające. Szczegółowe rozwiązania zawarto w części konstrukcyjnej projektu budowlanego.

2.4 Bezpieczeństwo pożarowe budynku

Wolnostojący budynek zamku zlokalizowany jest w terenie gwarantującym swobodny dojazd do obiektu z każdej jego strony.

W celu określenia wymagań technicznych i użytkowych obiekt zakwalifikowano do grupy budynków średnio wysokich – SW o wysokości do poziomu stropu pomieszczeń poddasza użytkowego 16,35 m. Budynek posiada trzy kondygnacje naziemne oraz piwnice o całkowitej powierzchni 1904,43 m². Budynek użyteczności publicznej z uwagi na ilość osób przebywających jednorazowo w wydzielonych strefach pożarowych zalicza się do kategorii zagrożenia ludzi ZL-III. i ZL-V za wyjątkiem sali wielofunkcyjnej na parterze, w której może przebywać ponad 50 osób i która zaliczana jest do kategorii ZL-I.

Wymaganą klasę odporności pożarowej budynku określono na podstawie par 212 Warunków technicznych na klasę „B”.

Dostęp do poddasza nieużytkowego poprzez wyłaz o odporności ogniowej co najmniej EI15. Klasa odporności ogniowej poszczególnych elementów budynku spełnia wymagania kwalifikujące obiekt do klasy odporności ogniowej „B”:

Konstrukcja nośna R120

Ściany murowane z kamienia i cegły ceramicznej pełnej klasy $f_b = 15 \text{ Mpa}$ na zaprawie wapiennej klasy $f_z = 2 \text{ Mpa}$ o grubości od 60 cm do 85 cm oraz w części odbudowywanej z cegły kratówki, wełny mineralnej i pustaków ceramicznych o łącznej grubości 50 cm.

Konstrukcja dachu R30

Konstrukcja drewniana płatwiowo krokwiowa o elementach z drewna litego sosnowego o przekrojach pełnych kwadratowych i masywnych –150 x 150 mm

Projektuje się zabezpieczenie ogniowe poprzez wykonanie impregnacji natryskowej potrójnej preparatem solnym FOBOS M-4. Dodatkowe zabezpieczenie płytami GK gr 25 mm

Stropy REI60,

Stropy stalowo ceramiczne - odcinkowe zabezpieczone od dołu płytami GK-ogień, od góry płytą żelbetową zbrojoną o grubości min 60 mm.

Stropy stalowo ceramiczne oraz żelbetowe płytowo żebrowe gr 15 cm. monolityczne wylewane na mokro.

Ściana zewnętrzna EI60

Ściany murowane z kamienia i cegły ceramicznej pełnej klasy $f_b = 15\text{Mpa}$ na zaprawie wapiennej klasy $f_z = 2\text{ Mpa}$ o grubości od 60 cm do 85 cm oraz ściany z pustaków ceramicznych Porotherm 25W+P i 30W+P.

Ściana wewnętrzna EI30

Ściany murowane z cegły ceramicznej pełnej klasy $f_b = 15\text{Mpa}$ na zaprawie wapienno cementowej klasy $f_z = 2\text{ Mpa}$ o grubości 25 do 45 cm z pustaków ceramicznych Porotherm 25W+P i 10W+P.

Przekrycie dachu E30

Blacha miedziana na deskowaniu pełnym gr 32 mm zabezpieczonym impregnatem Fobos M-4

Drogi ewakuacyjne

Ewakuacja osób przebywających na poddaszu i piętrze budynku w ilości nie przekraczającej 50 osób odbywa się przez klatkę schodową i wyjście z budynku na wewnętrzny dziedziniec. Przejście ewakuacyjne w strefie pożarowej ZL-III nie przekracza 40 m i nie przebiega więcej jak przez 3 pomieszczenia. W pomieszczeniach hotelowych zaprojektowano przedsionek przeciwpożarowy, a w całym obiekcie wydzielono klatki schodowe ścianami EI-60 i drzwiami EI-30. Znajdujący się w tej strefie dźwig osobowy będzie spełniał również wymagania ochrony pożarowej. Z uwagi na brak możliwości wprowadzenia klap oddymiających zastosowano w systemie wentylacji mechanicznej możliwość wytwarzania nadciśnienia w sposób sterowany przez instalację sygnalizacji ppoż.

2.5 Ochrona przed zawilgoceniem i korozją biologiczną oraz izolacyjność cieplna budynku

Zaprojektowano następujące rozwiązania w zakresie ochrony przed zawilgoceniem i korozją biologiczną poszczególnych elementów budynku:

- Izolacja pionowa zewnętrznych ścian fundamentowych w postaci izolacji powłokowej z polimeryzowanych bitumów,

- Izolacja przeciwwilgociowa z folii PCV lub papy asfaltowej posadzek w piwnicach budynku,
- Hydroizolacja stropów w pomieszczeniach sanitarno higienicznych i zaplecza kuchennego z folii PCV lub papy asfaltowej
- Izolacja paroszczelna STOPAIR 1104 stropodachów i stropów nad ostatnią kondygnacją stykających się z przestrzenią strychową .

Projektuje się nowe pokrycie dachowe wraz z obróbkami blacharskimi oraz wykonania nowych rynien i rur spustowych z blachy miedzianej.

W zakresie poprawy izolacyjności przegród budowlanych i spełnienia wymagań Załącznika do rozporządzenia MI z dnia 12 kwietnia 2002 Dz.U. 75 poz. 690 zaprojektowano:

- Ścianę zewnętrzną warstwową w odbudowywanej kondygnacji piętra składającą się z ceramicznej licówki, warstwy wełny mineralnej gr. 8 cm oraz ściany konstrukcyjnej z pustaków ceramicznych gr. 30 cm.
- Ocieplenie ścian piwnic hydroplanem gr 50 mm.
- Ocieplenie stropów nad ostatnią kondygnacją wełna mineralna gr 180 mm.
- Ocieplenie posadzek na gruncie w piwnicach i na parterze budynku styropianem grubości 50 mm.
- Całkowitą wymianę stolarki okiennej na otwory o współczynniku U_k poniżej 2,00 $W/m^2 K$

Powiększony o 25% współczynnik przenikania ciepła dla ścian zewnętrznych murowanych z kamienia i cegły ceramicznej pełnej z uwagi na zabytkowy charakter elewacji uwzględniono w bilansie ciepła do obliczania instalacji grzewczej i wentylacji.

3. PROJEKT REMONTU I ODBUDOWY ZAMKU

3.1 Wzmocnienie i remont elementów konstrukcyjnych

Ściany i nadproża

Murowane z kamienia i cegły ceramicznej ściany budynku wymagają lokalnych wzmocnień w miejscach występujących pęknięć i zarysowań. Ubytki w ścianach a także zamurowania zgodnie ze zmianami wprowadzonymi na rysunkach wykonać przy zastosowaniu cegły ceramicznej pełnej kl 20 oraz zaprawy cementowo wapiennej marki 5.

W przypadku występujących lokalnych pęknięć murowanej z cegły ceramicznej licówki ścian zewnętrznych należy przeprowadzić iniekcje scalająco-wzmacniające. Szczegółowa

technologia wzmocnienia ścian została ujęta w projekcie konstrukcyjnym. Z uwagi na zmiany otworów drzwiowych wprowadzono nowe nadproża żelbetowe lub nadproża z profili stalowych. W sali wielofunkcyjnej na parterze zaprojektowano dodatkowe podciągi stalowe z żelbetowymi wzmocnieniami ścian pozwalające na powiększenie przestrzeni użytkowej.

Przewody kominowe i wentylacyjne

Jako przewody wentylacyjne przystosowano częściowo stare istniejące kanały. Wymaga to przemurowania dużych fragmentów murowanych ścian oraz wprowadzenia gotowych kształtek ceramicznych lub betonowych dostępnych na rynku. Ponadto wprowadzone nowe trzony kanałów wentylacji grawitacyjnej oraz mechanicznej.

Jako wykończenie otworów wentylacyjnych w pomieszczeniach proponowane jest wmontowanie kratak: uniwersalnej o wymiarach 248 x 166mm z aluminium, nawiewnej z żaluzją do wentylacji mechanicznej, plastikowej o wymiarach 140 x 140mm oraz uniwersalnej (plastikowej, nawiewnej i wywiewnej) z siatką przeciw owadom o wymiarach 140 x 140mm. Kominy należy wyprowadzić ponad połac dachową i nakryć żelbetową czapą o grubości 7 cm. W otworach wylotowych zamontować siatki ochronne przed ptakami.

Stropy i sklepienia

Występujące nad piwnicami i częścią pomieszczeń parteru sklepienia kolebkowe i krzyżowe wymagają przeprowadzenia zabiegów remontowych i wzmacniających. Technologię robót remontowych sklepień przedstawiono w projekcie konstrukcyjnym. Stropy odcinkowe stalowo ceramiczne nad pomieszczeniami parteru wymagają wykonania wzmocnienia konstrukcyjnego. Szczegóły konstrukcyjne stropów i wieńców ujęto w części konstrukcyjnej.

Fundamenty

Z uwagi na znaczne zwiększenie obciążeń użytkowych przewidziano lokalne wzmocnienie fundamentów ścian nośnych budynku stosując klasyczne metody podbicia wraz z iniekcją scalającą wzmacniającą.

3.2 Projektowane elementy i układy konstrukcyjne

Ściany konstrukcyjne

Zewnętrzne ściany konstrukcyjne zaprojektowano jako warstwowe składające się z:

- pustaków ceramicznych gr 30 cm
- wełny mineralnej 8 cm
- licówki murowanej z cegły ceramicznej kratówki gr 12 cm

Ściany wewnętrzne konstrukcyjne z cegły pełnej kl 20 na zaprawie cementowo wapiennej klasy 5 lub z pustaków porotherm 25P+W. Nadproża prefabrykowane żelbetowe typu L. pod projektowane ściany wewnętrzne w piwnicach oraz dźwig osobowy należy wykonać żelbetowe fundamenty wg rysunków zamieszczonych w części konstrukcyjnej.

Stropy

Projektuje się wykonanie nowych stropów żelbetowych wraz z wieńcami oraz żelbetowych podciągów i nadproży. Nowe stropy żelbetowe zaprojektowano nad помещением hallu wejściowego do piwnic budynku oraz nad odbudowywanym piętrzem zamku. Nad sklepioniami w centralnej części parteru gdzie została odtworzona klatka schodowa zaprojektowano konstrukcyjny układ żelbetowego rusztu przenoszący obciążenia z klatki schodowej. Szczegóły konstrukcyjne stropów i wieńców ujęto w części konstrukcyjnej.

Klatki schodowe

Istniejące klatki schodowe podlegają całkowitemu wyburzeniu i ponownemu wykonaniu zgodnie z rysunkami konstrukcyjnymi. Projektuje się biegi i spoczniki żelbetowe wylewane na mokro o wymiarach spełniających wymagania stawiane drogom ewakuacyjnym. Schody zewnętrzne żelbetowe prowadzące z poziomu piwnic na zewnątrz obiektu od strony zachodniej zaprojektowano jako wylewane na mokro. Schody zewnętrzne wejściowe od strony północnej betonowe z piaskowcowymi okładzinami stopni i podstopnic.

Dach

Zaprojektowano nowy dach stalowo drewniany o konstrukcji płatwiowo kleszczowej. Drewniane krokwie o wymiarach 180 x 80 mm i rozstawie 0,9 do 1,3 m oparte są na ścianach stolcowych płatwiowych. Płatwie stalowe oraz słupki z rur kwadratowych zimno kształtowanych 140 x 140 mm. Murłaty drewniane 140 x 140 mm mocowane w wieńcach ścian zewnętrznych. Deskowanie pełne z desek gr 32 mm, pokrycie z blachy miedzianej gr 0,55 mm. obróbki blacharskie, rynny i rury spustowe z blachy miedzianej gr 0,80 mm.

3.3 Klatka schodowa

Projektuje się wykonanie nowych schodów wewnętrznych. Z piwnic na parter schody żelbetowe płytowe dwubiegowe ze spocznikiem. Z parteru na piętro schody żelbetowe płytowe trójbiegowe ze spocznikami rozmieszczone symetrycznie po obu stronach hallu na parterze. Na poddasze należy wykonać schody dwubiegowe ze spocznikiem o konstrukcji płytowej żelbetowej.

3.4 Izolacje

Izolacje przeciwwilgociowe

Projektuje się izolacje pionowe ścian piwnic i ścian fundamentowych w postaci polimeryzowanych powłok bitumicznych.

Izolacje termiczne

Do ocieplenia zewnętrznych ścian budynku przewiduje się:

- w części podziemnej hydroplan lub styrodur gr 50 mm
- w części naziemnej wełnę mineralną Uni-mata gr 80 mm w ścianie warstwowej odbudowywanego piętra zamku

Do ocieplenia posadzek w piwnicach styropian FS-15 gr. 50 mm

Do ocieplenia stropów nad ostatnią kondygnacją wełnę mineralną Uni-mata gr 180 mm

Izolacje akustyczne

Na stropach budynku izolacje akustyczne należy wykonać ze styropianu FS-15 gr. 20 mm

3.5 Pokrycie dachu i odprowadzenie wód opadowych

Na wszystkich połaciach dachowych należy wykonać nowe pokrycie blachą miedzianą na nowym podkładzie deskowym o grubości 32 mm. Wszystkie obróbki blacharskie wykonać z blachy miedzianej gr 0,55 mm. Rynny 120 i 150 mm na uchwytach mosiężnych oraz rury spustowe 150mm zgodnie z rozmieszczeniem na rysunkach należy wykonać z blachy miedzianej gr. 0,80 mm.

3.6 Stolarka okienna i drzwiowa

Projektuje się całkowitą wymianę stolarki okiennej i drzwiowej. Okna zaprojektowano jako skrzynkowe, z drewna klejonego warstwowo. Okucia obwiedniowe z zawiasami i oliwkami mosiężnymi. Szklenie zewnętrznych skrzydeł okiennych podwójne szybą zespoloną $U=1.1$ dla 41dB dla skrzydeł wewnętrznych szklenie pojedyncze szybą grubości 4 mm. Okna piwniczne oraz okna lukarn dachowych na poddaszu należy wykonać o konstrukcji jednoramowej z drewna klejonego warstwowo. Dla okien piwnicznych należy zastosować szklenie pakietami zespolonymi przeciwwłamaniowymi w klasie P-4. Dla okien na poddaszu szklenie podwójne szybą zespoloną $U=1.1$ dla 41dB

Stolarka drzwiowa wewnętrzna w postaci drzwi płycinowych okleinowanych naturalnymi fornirami z zastosowaniem indywidualnych opasek i szpalet. Okucia drzwi mosiężne obejmujące zawiasy, szyldy i klamki.

Drzwi zewnętrzne dębowe wzmocnione w klasie B. Wykazy stolarki okiennej i drzwiowej zamieszczono na rysunkach.

3.7 Podłóża i posadzki

Zaprojektowano następujące posadzki:

- Marmurowe w pomieszczeniach piwnic i parteru z płyt marmurowych polerowanych grubości 4 cm o wymiarach 40 x 40 cm oraz 60 x 60 cm dwukolorowych, okładziny stopni (stopnice i podstopnice) schodów z poziomu piwnic na parter oraz z parteru na piętro – marmur gr 2 cm podstopnica i 4 cm stopnica
- Gresowe w pomieszczeniach ogólnie dostępnych, technicznych, gospodarczych, korytarzach, hallach i sanitariatach oraz na klatce schodowej prowadzącej na poddasze. Płytki gresowe w 5 klasie twardości i ścieralności o właściwościach antypoślizgowych z cokolikami gresowymi w wysokości 100 mm zakończonymi listwami plastikowymi. Płytki o wymiarach 400 x 400 mm 2 lub 3 kolorowe. Kolorystyka i faktura do uzgodnienia z użytkownikiem.
- Parkiety dębowe w pomieszczeniach biblioteki, pracowni internetowej, salach dydaktycznych oraz na poddaszu użytkowym (zabezpieczane chemoutwardzalnymi lakierami odpornymi na ścieranie). Parkiet dębowy I klasy montowany na obce pióro. Klepka dębowa o wymiarach 350 x 60 i 420 x 70 układana w pojedynczą i podwójną jodełkę. Cokoły dębowe o wysokości 120 mm zakończone profilem wałeczkowym.

Szczegółowy wykaz rodzajów posadzek w projektowanych pomieszczeniach przedstawiono na rysunkach.

3.8 Tynki, okładziny wewnętrzne i malowanie

Po wykonaniu nowych ścianek działowych i osadzeniu stolarki okiennej i drzwiowej wykonać reperację tynków usuwając stare warstwy malarskie i przecierając całe powierzchnie ścian i sufitów drobnoziarnistą gładzią. Wszędzie tam gdzie stare tynki utraciły swoją przyczepność do podłoża należy je usunąć i wykonać nowe tynki cementowo wapienne kat. IV filcowane. Projektuje się zastosowanie tynku Funcosil Historic - Putz firmy Remmers, o

uziarnieniu do około 1.5mm. Tynk ten jest przeznaczony do renowacji ścian wewnętrznych w budynkach starych. Stosowany może być na wszystkich mineralnych, nadających się pod tynk materiałach budowlanych i podłożach. Tynk jest łatwy w nakładaniu ręcznym lub typowymi agregatami tynkarskimi. Może być nakładany w pojedynczych warstwach grubości 10 do 20mm. W pozostałych pomieszczeniach piwnic, parteru i piętra wykonać tynki cementowo wapienne kat. IV. W pomieszczeniach poddasza użytkowego na ścianach murowanych należy wykonać tynki cementowo wapienne kat III i pokryć je gładziami gipsowymi.

W pomieszczeniach sanitarno higienicznych i porządkowych wykonać licowanie ścian płytkami glazurowanymi do wysokości 2,50 m. We wszystkich pomieszczeniach gdzie występują punkty poboru wody należy wykonać licowanie ścian płytkami glazurowanymi do wysokości 2,00 m. Sposób wykończenia ścian i posadzek dla pomieszczeń kawiarni i zaplecza przedstawiono w projekcie technologicznym kawiarni zamieszczonym w dalszej części projektu.

Malowanie wewnętrzne należy wykonać farbami akrylowymi oraz lateksowo akrylowymi w korytarzach i na klatkach schodowych. Również sufity w pomieszczeniach sanitarnych i porządkowych należy pomalować farbami lateksowo akrylowymi.

3.9 Elewacje

Z uwagi na zasolenie tynków w strefie nadcokołowej do wysokości okien parteru wszystkie tynki należy usunąć do zdrowej struktury murowanej ściany. W miejscach zniszczenia murów należy dokonać przemurowania ściany przy użyciu zapraw wapienno-trasowych. W miejscach w których przyczepność starych wypraw do podłoża murowanej z kamienia ściany budynku jest słaba należy usunąć stare tynki i wykonać nowe.

W dolnych partiach nad cokołami wykonać tynki renowacyjne systemu WTA. W przypadku wystąpienia ubytków tynku należy przeprowadzić ich reprofilację stosując zaprawę wapienno-cementową modyfikowaną preparatem Aida Haftfest dodawanym do wody zarobowej, a następnie tynkiem drobnoziarnistym Funcosil Feinputz. W przypadku ubytków do 2mm należy stosować wyłącznie gładź Funcosil Feinputz.

Po wykonaniu wszystkich uzupełnień i reprofilacji tynków i po ich związaniu należy przeprowadzić gruntowanie podłoża impregnatem Funcosil Hydro-Tiefengrund. Następnie wykonujemy tzw. międzywarstwę farbą z kruszywem Funcosil Silikon Streichputz wybarwioną w masie lub standardowo białą w zależności od potrzeb kolorystycznych.

Malowanie elewacji projektuje się farbą silikonowo-wapienną Funcosil LA w uzgodnionych z użytkownikiem kolorach. Schody zewnętrzne, spoczniki oraz murki oporowe należy wyłożyć okładziną z kamienia naturalnego piaskowiec Radków o grubości 3 i 4 cm.

4. OCHRONA POŻAROWA BUDYNKU

Dane dotyczące warunków ochrony przeciwpożarowej projektowanego budynku:

- **Powierzchnia, wysokość i liczba kondygnacji**

Powierzchnia użytkowa	1904,43 m²
Wysokość budynku	16,35 m
Ilość kondygnacji naziemnych	3
Kondygnacje podziemne – piwnice	1

- **Odległość od obiektów sąsiadujących**

Obiekt zlokalizowany jest jako budynek wolnostojący swobodnie dostępny z każdej strony. Od strony wschodniej w granicy działki jest zlokalizowany budynek gospodarczy w odległości 4,50 m od narożnika budynku.

- **Parametry pożarowe występujących substancji palnych**

Nie projektuje się

- **Przewidywana gęstość obciążenia ogniowego**

Nie przewiduje się większej niż 1000MJ/m²

- **Kategoria zagrożenia ludzi, przewidywana liczba osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach**

ZL-III, pomieszczenia użytkowe w piwnicach, sale ekspozycyjne na parterze, sale biblioteki i czyteln i sale edukacyjne na piętrze, ZL-V pomieszczenia hotelowe na poddaszu. Maksymalna liczba osób na jednej kondygnacji nie przekroczy 50 osób.

ZL-I sala wielofunkcyjna na parterze mogąca pomieścić 80 osób z dwoma niezależnymi wyjściami w odległości powyżej 5,0 m.

- **Ocena zagrożenia wybuchem pomieszczeń oraz przestrzeni zewnętrznych**

Nie występuje

- **Podział obiektu na strefy pożarowe**

Piwnice, parter, piętro i poddasze budynku stanowi strefę pożarową ZL-I, ZL-III i ZL-V o łącznej powierzchni wewnętrznej równej 2220,90 m²

Z uwagi na długości dróg ewakuacyjnych w budynku zaprojektowano:

- Wydzielenie klatki schodowej, wprowadzając na wszystkich kondygnacjach wydzielenie ścianami E,I – 60 oraz drzwiami wewnętrznymi pożarowymi E,I-30,
- Klatki schodowe zostaną wyposażone w automatyczną instalację wentylacji mechanicznej wytwarzającej w razie zagrożenia pożarowego nadciśnienie powietrza stanowiące osłonę przed zadymianiem.
- **Klasę odporności pożarowej budynku oraz klasę odporności ogniowej i stopień rozprzestrzeniania ognia elementów budowlanych**

Klasa odporności pożarowej „B” części nadziemnej.

Klasa odporności pożarowej „B” piwnic.

Klasa odporności ogniowej

Główna konstrukcja nośna wymagana		projektowana R-120
Konstrukcja dachu	-	R-30
Stropy		REI-60
Ściana zewnętrzna		EI-60
Ściana wewnętrzna	-	EI-30
Przekrycie dachu	-	E-30

Wszystkie elementy budynku wykonane jako nie rozprzestrzeniające ognia.

- **Warunki ewakuacji, oświetlenie awaryjne oraz przeszkodowe**

4 wyjścia z budynku w tym:

- 1 wyjście z piwnic schodami zewnętrznymi
- 2 wyjścia z piwnic bezpośrednio na teren od strony południowej,
- 1 wyjście z parteru na teren od strony północnej

klatka schodowa spełniająca wymagania drogi ewakuacyjnej, przejścia ewakuacyjne do 40m przez 3 pomieszczenia, a dojścia nie przekraczają:

- 10m przy jednym dojściu (na poziomej części 20),
- 40m przy wielu dojściach.

Na poddaszu w części hotelowej długość dojścia jest mierzona do pierwszych drzwi przedsiionka ppoż.

Projektowane oświetlenie ewakuacyjne oraz oświetlenie awaryjne kierunkowe.

- **Sposób zabezpieczenia przeciwpożarowego instalacji użytkowych**

Przy głównym zaworze gazowym o50 projektowany zawór z głowicą samozamykającą.

Główny wyłącznik przeciwpożarowy zlokalizowany przy głównym wejściu do budynku.

Projektowany system zerowania instalacji elektrycznych.

Projektowana instalacja odgromowa –zwoody na kominach ścianach i w ziemi.

- **Dobór urządzeń przeciwpożarowych w obiekcie**

Projektowane hydranty o25 z węzłem półsztywnym przy klatkach schodowych i wyjściach w szafkach hydrantowych wnękowych lub naściennych.

Budynek zostanie wyposażony w system instalacji sygnalizacji alarmowej pożaru.

- **Wyposażenie w gaśnice**

Projektuje się wyposażenie obiektu w gaśnice typu GP6. Na każde 100m² powierzchni należy przewidzieć co najmniej 1 gaśnicę. Rozmieszczenie gaśnic należy określić w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego, którą opracuje użytkownik budynku przed oddaniem obiektu do eksploatacji.

- **Zaopatrzenie w wodę do zewnętrznego gaszenia pożaru**

W odległości 8,0 m i 65 m od budynku zlokalizowane są hydranty HP80. Od strony zachodniej hydrant HP-80 w odległości 65 m, od strony południowej 1 hydrant HP-80 w odległości 8,0 m.

- **Drogi pożarowe**

Dostęp i dojazd do budynku jest swobodny z każdej strony. Wewnętrzny dziedzinie o wymiarach 32 m na 40 m gwarantuje właściwy plac manewrowy dla wozów strażackich.

5. PROJEKT TECHNOLOGII KAWIARNI

5.1. Dane ogólne

Przedmiotem opracowania jest projekt technologiczny kawiarni zlokalizowanej w pomieszczeniach piwnic zamku w Stopnicy. Inwestor posiada zgodę PWIS w Kielcach na usytuowanie pomieszczeń kawiarni poniżej poziomu terenu (decyzja PWIS w Kielcach z dnia 19.11.2007r., SE.V-445/85/07).

Celem opracowania jest określenie warunków sanitarnohigienicznych niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania kawiarni z zapleczem, jak również przystosowanie obiektu do wyposażenia w nowoczesne urządzenia gastronomiczne. Kawiarnia nie będzie obiektem funkcjonującym na co dzień. Kawiarnia będzie funkcjonować wyłącznie okazjonalnie , przy organizowanych w obiekcie wystawach i imprezach.

Podstawą opracowania jest:

- Podkład architektoniczno-budowlany budynku.
- Program organizacyjno-użytkowy.
- Aktualne przepisy i wymagania dotyczące obiektów gastronomicznych, a w szczególności:
 - Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych,
 - Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 czerwca 2002 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (tekst jednolity: Dz. U. Nr 169 z 2003 r., poz. 1650, z późniejszymi zmianami).

5.2. Program użytkowy

Kawiarnia wraz z zapleczem przystosowana będzie do wydawania kawy, herbaty, drinków, piwa oraz ciast, lodów (gotowych) i art. spożywczych w opakowaniach jednostkowych (chipsy, paluszki itp.).

W obiekcie przewiduje się 70 miejsc konsumpcyjnych.

Napoje, ciasta i lody podawane będą w naczyniach wielokrotnego użytku, mytych i wyparzanych w wydzielonym do tego celu pomieszczeniu zmywalni.

5.3. Opis procesów technologicznych

• Dostawa art. spożywczych i magazynowanie.

Art. spożywcze i napoje będą dostarczane do odpowiednich magazynów na zapleczu kawiarni i tam przechowywane.

• Wydawanie ciast, lodów i napojów.

Ciasta oraz lody będą porcjowane na talerzyki na zapleczu bufetu i wydawane przez bufet. Napoje ciepłe (kawa, herbata), napoje zimne oraz piwo i drinki podawane będą przy bufecie.

• Zmywanie naczyń stołowych.

Brudne naczynia stołowe będą zwracane do zmywalni przez okienko, gdzie będą myte i wyparzane w zmywarce a następnie układane w szafie przelotowej.

• Zmywanie naczyń kuchennych.

Brudne naczynia kuchenne będą myte na zapleczu kawiarni, w basenie a następnie odstawiane na regał ociekowy.

- **Odpadki.**

Nie przewiduje się magazynowania odpadów pokonsumpcyjnych. Resztki z naczyń będą splukiwane do zlewu w zmywalni, w którym zainstalowany będzie młynek koloidalny

5.4. Zestawienie powierzchni

L. p.	Pomieszczenie	Powierzchnia [m ²]
001	Hall wejściowy	42,90
002	Klatka schodowa	8,34
003	W c męski	5,21
004	Pomieszczenie porządkowe	1,92
005	Wc damski	4,07
006	Sala	31,65
007	Sala	29,85
008	Sala	61,62
009	Sala	62,70
010	Dźwig osobowy	2,70
011	Sala barku	18,29
012	Barek	12,49
013	Zaplecze kawiarni	15,90
014	Zmywalnia naczyń	8,55
015	Komunikacja	29,96
016	Schody gospodarcze	8,22
017	Pomieszczenie gospodarcze	7,90
018	Pomieszczenie szaf chłodniczych	7,90
019	Magazyn	7,73
020	Wc obsługi kawiarni	4,00
021	Zaplecze socjalno – szatniowe personelu	14,30
022	Pomieszczenie techniczne	16,41
023	Kotłownia	36,41

024	Schody gospodarcze	4,00
	Razem parter	442,63

5.5. Zestawienie sprzętu

Zestawienie wyposażenia z podaniem typu urządzeń, gabarytów, rodzaju zasilania, mocy zainstalowanej, doprowadzenia wody zimnej i ciepłej oraz odprowadzenia ścieków przedstawiono w tabeli poniżej.

L.p.	Nazwa urządzenia	Model	Wymiary szer x gł x wys [mm]	Liczba sztuk	Moc (kW)	Zasilanie	Przył. wod-kan
Pom nr 012 Barek							
1	Kostkarka do lodu	FCB-25W	440x510x780	1	0,37	230	wz+odpł h=0
2	Ekspres do kawy 2 gr z przystawką stream	Markus Display Control		1	4,5	230	wz+odpł h=50
3	Młynek do kawy	Marfil automat		1	0,5	230	
4	Szafa chłodnicza 700 L przeszklona	SPG-071 L		1	0,71	230	
5	Czajnik elektryczny			1	2,0	230	
Pom nr 013 Zaplecze kawiarni							
1	Stół z basenem h=300	DM-P-3235	800x600x850	1			wz+wc+odpł h=30
2	Regał ociekowy	DM-P-3320	600x600x1800	1			
3	Stół ze zlewem i szafkami	DM-P-3211L	1300x700x850	1			wz+wc+odpł h=30
4	Stół z szafką	DM-P-3118	1100x700x850	1			
Pom nr 014 Zmywalnia							
1	Szafa przelotowa drzwi suwane	DM-P-3309	1000x500x1800	1			
2	Stół ze zlewem 1 komorowym z otworem pod młynek koloidalny	DM-P-3320L	1500x700x850	1			wz+wc+odpł h=30
3	Zmywarka do szkła	LVC-21	470x520x720	1	3,06	230	wz+odpł h=0
4	Stół do pracy	DM-P-3101	1000x700x850	1			
Pom nr 017 Pomieszczenie porządkowe							
1	Szafa na sprzęt porządkowy		400x500	1			
2	Zlew porządkowy na wys. H=50 cm		500x500	1			wz+wc+odpł
Pom nr 018 Magazyn szaf chłodniczych							
1	Szafa mroźnicza 700 L	SNG-071 L	700x800x2010	1	0,88	230	
2	Szafa chłodnicza 700 LL	SPG-071 L	700x800x2010	1	0,71	230	

Pom nr 019 Magazyn art. spożywczych							
1	Regał	DM-P 3319	1200x500x1800	3			
Pom nr 021- Pomieszczenie szatniowo - socjalne							
1	Szafka ubraniowa dwudzielna		400x500x1700	5			
	Razem moc zainstalowana		Elektryczna		12,73		

5.6. Wytyczne branżowe

A. do projektu budowlanego:

- Średnia wysokość użytkowa pomieszczeń – 3,20 m.
- wykończenie wnętrz:

Holl wejściowy:

- podłoga – marmur,
- ściany – farb akrylowa,

Klatka schodowa:

- podłoga – ,marmur,
- ściany – farba akrylowa,

We męski, we damski:

- podłoga – płytki gress, spadek w kierunku kratki ściekowej,
- ściany – płytki ceramiczne do wysokości 2,0 m, powyżej malowane farbą akrylową,

Pomieszczenie porządkowe:

- podłoga – płytki gress, spadek w kierunku kratki ściekowej,
- ściany – płytki ceramiczne do wysokości 2,0 m, powyżej malowane farbą akrylową, zamontować zlew na wysokości 50 cm od posadzki,

Sale kawiarni:

- podłoga – marmur,
- ściany – w/g aranżacji wnętrz,

Barek:

- podłoga – płytki gress,
- ściany – przy punktach wodnych glazura do wys. 2,00 m., powyżej malowane farbą akrylową,

Zaplecze kawiarni:

- podłoga – płytki gress,
- ściany – glazura do wysokości 2,00 m, powyżej malowane farbą akrylowa,

Zmywalnia naczyń:

- podłoga – płytki gress,
ściany – płytki ceramiczne do wysokości 2,0 m, powyżej malowane farbą akrylową,

Pomieszczenie szaf chłodniczych:

- podłoga – płytki gress,
- ściany – płytki ceramiczne do wysokości 2,0 m, powyżej malowane farbą akrylową,

Magazyn spożywczy:

- podłoga – płytki gress,
- ściany - farba akrylowa,

Wc obsługi kawiarni:

- podłoga – płytki gress,
- ściany – płytki ceramiczne do wysokości 2,0 m, powyżej malowane farbą akrylową,

Pomieszczenie szatniowo – socjalne personelu:

- podłoga – płytki gress,
- ściany – farba akrylowa, przy punktach wodnych glazura do wysokości 1,60 m.

➤ Drzwi

- wszystkie o wymiarach 200x90 w świetle ościeżnicy, do WC z dolnymi nawietrzakami,

➤ Okna

- w pomieszczeniach technologicznych uchylne, przystosowane do zakładania siatek przeciw owadom.

B. do projektu instalacji elektrycznej:

- moc technologiczną zainstalowanych urządzeń przedstawiono w tabeli,
- w zmywalni i pomieszczeniu szaf chłodniczych instalacje elektryczne w wykonaniu hermetycznym,
- należy zastosować punkty świetlne z obudowami,
- natężenie oświetlenia:
 - pomieszczeniach: zaplecza kawiarni, zmywalni i przy barku 500 Lx
 - magazyny 100 Lx
 - pozostałe pomieszczenia 300 Lx

C. do projektu instalacji wod. – kan.:

- budynek podłączony do sieci wod. - kan.,
- wszystkie instalacje w wykonaniu krytym,
- w pomieszczeniach technologicznych i magazynowych nie należy montować rewizji na pionach kanalizacyjnych,
- we wszystkich punktach wodnych zapewnić wodę ciepłą i zimną,
- dzienne zapotrzebowanie wody $1,86 \text{ m}^3$:
- na cele technologiczne $-70 \text{ m.k.} \times 15 \text{ l} = 1,05 \text{ m}^3$, w tym 50% wody ciepłej,
- na cele socjalne $- 5 \text{ osób} \times 30 \text{ l} = 0,15 \text{ m}^3$
- na cele porządkowe $- 442,63 \text{ m}^2 \times 1,5 \text{ l/m}^2 = 0,66 \text{ m}^3$
- ilość ścieków równe zapotrzebowaniu wody $- 1,86 \text{ m}^3$
- należy zastosować zawory antyskażeniowe na instalacji doprowadzającej wodę do urządzeń technologicznych,

D. do projektu wentylacji:

- **Zaplecze kawiarni:**
- zalecana krotność wymian $- 2 - 4/h$,
- **Zmywalnia naczyń:**
- zalecana krotność wymian $- 7 - 10/h$,
- **Magazyn:**
- zalecana krotność wymian $- 2 - 4/h$,
- **Pomieszczenie szaf chłodniczych:**
- krotność wymian $-$ obliczona na podstawie zysków ciepła, nie mniej niż $4/h$
- **Pomieszczenia szatniowo – socjalne:**
- zalecana krotność wymian $- 2 - 4/h$,
- **Sale konsumpcyjne:**
- $70 \text{ m. k.} \times 50 \text{ m}^3$ na osobę
- **WC**
- $- 50 \text{ m}^3/h$ na miskę ustępową i 25 m^3 na pisuar, wentylacja zblokowana z wyłącznikiem światła,
- **Pomieszczenie porządkowe:**
- zalecana krotność wymian $2 - 4/h$,

- należy zachować rozdzielność instalacji wentylacyjnej z pomieszczeń
- różnych wymaganiach sanitarnych – ciągi wywiewne winny być wykonane niezależnie,
- w pomieszczeniach z wentylacją mechaniczną nie dopuszcza się stosowania wentylacji grawitacyjnej.

E. do projektu instalacji c.o. :

- w pomieszczeniach należy zastosować grzejniki gładkie, łatwe do utrzymania w czystości,
- temperatura obliczeniowa:
- Zmywalnia: 20°C
- Magazyny żywności: 12°C
- Pomieszczenie szatniowo – socjalne: 20°C
- Zaplecze kawiarni: 20°C
- Pomieszczenie szaf chłodniczych: 16°C
- Pomieszczenie porządkowe: 16°C
- WC : 20°C
- Sale konsumpcyjne : 20°C

F. Wytyczne higieniczno - sanitarne :

- przy wszystkich umywalkach zapewnić ręczniki jednorazowego użytku oraz dozowniki na mydło w płynie, w pomieszczeniach technologicznych na środki dezynfekcyjne.

5.7. Zatrudnienie

W kawiarni przewiduje się zatrudnienie pięciu osób (stanowiska pracy czasowej, okresowo). W pomieszczeniach : bufetu, zapleczu kawiarni i zmywalni czas pracy nie może przekroczyć 4 h.

6. WARUNKI REALIZACJI ROBÓT BUDOWLANYCH I REMONTOWYCH I WYTYCZNE DO PLANU BIOZ

Wszystkie prace remontowo budowlane winny być realizowane zgodnie z przyjętą w projekcie technologią robót. Stosowane materiały winny posiadać certyfikaty lub aktualne aprobaty techniczne, a wykonawca powinien je załączać do technicznych protokółów odbioru robót. W przypadku stosowania materiałów systemowych konieczne jest przestrzeganie instrukcji technicznych i warunków udzielonych aprobat. Dotyczy to w szczególności robót izolacyjnych oraz robót remontowych ścian, sklepień i elewacji budynku.

Prace remontowe oraz prace związane z odbudową zabytkowego zamku winien prowadzić wykonawca posiadający odpowiednie doświadczenie w realizacji robót w zabytkowych obiektach. Prowadzenie prac ziemnych na zewnątrz i wewnątrz obiektu wymaga zapewnienia stałego nadzoru archeologicznego. W trakcie wykonywania prac kierować się należy zaleceniami zawartymi w niniejszym opracowaniu oraz przestrzegać wytycznych technologicznych zawartych w instrukcjach technicznych stosowanych materiałów, opracowanych przez producentów. Dopuszcza się stosowanie innych materiałów posiadających odpowiednie parametry techniczne oraz aprobaty techniczne dopuszczające je do stosowania na terenie Polski. Przy realizacji prac należy przestrzegać następujących zasad:

- prace wykonawcze prowadzi pod kierunkiem osoby uprawnionej z zachowaniem przepisów BHP i ppoż., zgodnie ze sztuką budowlaną i instrukcjami technologicznymi,
- roboty powinny podlegać kontroli ze strony nadzoru inwestorskiego i autorskiego. Wymagany jest odbiór międzyetapowy prac zanikających i podlegających zakryciu, a w szczególności robót izolacyjnych i systemowych technologii wzmocnienia konstrukcji murowych,
- w przypadku gdyby pojawiły się w trakcie wykonawstwa jakiegokolwiek rozbieżności w stosunku do rozwiązań projektowych, wymaga się każdorazowo skonsultowania z autorami opracowania,
- szczególnej uwadze i kontroli podlegać powinny czasy przerw technologicznych oraz temperatury stosowania poszczególnych preparatów,

Zgodnie z art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Tekst jednolity: Dz. U. z 2003 r., Nr 207, poz. 2016) i w oparciu o rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia oraz

planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia (Dz. U. z 2003 r., Nr 120, poz. 1126) kierownik budowy jest zobowiązany sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia uwzględniającego specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych.

Plan BiOZ oprócz informacji podstawowych, wynikających z ogólnych warunków realizacji robót budowlano-remontowych powinien zawierać następujące elementy:

- wyznaczenie i szczegółowe oznaczenie na planie terenu stref zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia wynikających z prowadzenia następujących prac:
 - rozbiórka istniejącej konstrukcji dachowej wraz z deskowaniem i pokryciem,
 - odbudowa piętra zamku,
 - wykonanie nowych stropów w budynku oraz nowej konstrukcji stalowo drewnianej dachu wraz z deskowaniem i pokryciem z blachy miedzianej,
 - odtworzenie trzonów kominowych i wykonanie nowych kanałów zakończonych kominami,
 - wykonawstwo prac remontowo-budowlanych z ustawionych rusztowań o wysokości dostosowanej do wysokości budynku i zakresu prowadzonych prac,
 - prowadzenie wykopów liniowych przy ścianach zewnętrznych budynku o nie umocnionych skarpach wykopu,
- informację o rodzajach zagrożeń mogących wystąpić w strefach zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia,
- określenie sposobu wydzielenia i oznakowania stref zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia przed przystąpieniem do realizacji robót,
- propozycję organizacji nowych ciągów komunikacyjnych oraz wejść i wyjść do budynku w okresie realizacji robót w danej strefie zagrożenia bezpieczeństwa i zdrowia,
- określenie sposobu prowadzenia instruktażu pracowników przed przystąpieniem do robót.

Plan BiOZ powinien również zawierać wszelkie elementy związane z zagospodarowaniem placu budowy, a w szczególności

- lokalizację urządzeń sanitarno-higienicznych i sprzętu ppoż.,
- organizacja placu budowy z zabezpieczeniem dróg dojazdowych o charakterze technologicznym,

- zmiana i dostosowanie do postępu prac przebiegu ciągów komunikacyjnych dla pracowników i osób trzecich (nadzór) korzystających z remontowanego budynku,
- zabezpieczenie przed działaniem wód opadowych wykopów liniowych przy ścianach piwnicznych i fundamentowych, a w szczególności niedopuszczenie do zalania wykopów wodą opadową.

Niezależnie od danych zawartych w informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia zastrzega się, iż z uwagi na znaczną wysokość nad terenem wszystkie prace związane z pracą na wysokości i pracą w wykopach należy prowadzić pod nadzorem kierownika budowy posiadającego stosowne uprawnienia budowlane. Bezwzględnie należy zachować regulowane stosownymi przepisami zasady ogólne bezpieczeństwa i higieny pracy. Ze względu na prowadzenie większości prac w obrębie elewacji i dachu budynku (prace na wysokości) i wynikające stąd dodatkowe niebezpieczeństwo należy zwrócić szczególną uwagę, aby prace przebiegały bez zbędnego narażania życia ludzkiego, z zastosowaniem właściwych zabezpieczeń do prac wysokościowych.

7. ZASTRZEŻENIA PROJEKTOWE

W razie stwierdzenia podczas prac remontowo-budowlanych niezgodności stanu faktycznego istniejącej konstrukcji z danymi zawartymi w niniejszym opracowaniu należy bezzwłocznie powiadomić autorów opracowania w celu dokonania niezbędnych korekt.

Zawarte w opracowaniu rozwiązania architektoniczne i konstrukcyjno - technologiczne podlegają ochronie praw autorskich i nie mogą być kopiowane, powielane i stosowane bez zgody autorów projektu. Dopuszcza się stosowanie zamiennych rozwiązań technologicznych i materiałowych o parametrach technicznych analogicznych do projektowanych.

Kielce dn. 30 styczeń 2007 r.

Opracowanie:

mgr inż. arch. Ewa Kosztowniak

Sprawdzający:

mgr inż. arch. Anna Krzyżak